

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: Zwiedzamy powiat słupecki

czas trwania: 1 dzień, typ: samochodowa, liczba miejsc: 8, stopień trudności:
bardzo łatwa

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

Wizytę w powiecie słupckim proponuję rozpocząć od jeziora powidzkiego w Giewartowie. Jezioro to jest jednym z najczystszych w Wielkopolsce i zarazem jednym z większych. To wspaniałe miejsce, zwłaszcza dla maluchów, gdzie można się wykąpać czy popływać na żaglówce lub najzwyczajniej w świecie się poopalać. Przy plaży znajduje się XIX wieczny pałac.

Z Giewartowa warto chociaż na chwilę wstąpić do Mieczownicy, gdzie ówczesny właściciel Janusz Chrzanowski założył pałac i stadninę koni arabskich. Obudwa obiekty są w dobrym stanie, a stadnina działa do dnia dzisiejszego. Następnie zapraszam do Strzałkowa, gdzie znajdował się obóz jeniecki, w którym najpierw Niemcy przetrzymywali ponad 25 tysięcy jeńców, a następnie w wojnie polsko-bolszewickiej byli tu przetrzymywani jeńcy rosyjscy. Warunki obozowe były trudne, szczególnie ze względu na szerzące się tu choroby m.in: tyfus, cholera i czerwone.

Po wizycie w Strzałkowie zapraszam do Słupcy, pospacerujemy sobie po starym mieście gdzie znajduje się wiele zabytkowych kamieniczek z XIX i XX wieku oraz plac Wolności, pełniący rolę rynku miasta. Warto odwiedzenia są tu na pewno gotycki kościół św. Wawrzyńca oraz drewniany XVI wieczny kościół św. Leonarda z zachwycającą polichromią z XVIII wieku. Ze Słupcy udajemy się do Łądu, gdzie znajduje się jeden z cenniejszych zabytków w Polsce - klasztor cystersów, który był fundowany przez Mieszka III Starego. Z dawnego gotyckiego wyposażenia prawie nic nie pozostało. Obecne wyposażenie kościoła pochodzi z epoki baroku, główną ozdobą są zachwycające freski wykonane przez franciszkanina Adama Swacha. Z kilku wspaniałych ołtarzy na uwagę zasługuje zwłaszcza ten w lewym ramieniu transeptu, który w dolnej części ma szokującą galerię przeszklonych relikwiarzy ze szczątkami św. Urszuli i jej towarzyszek, sprowadzonymi do Łądu z Kolonii w 1263 r. W kościele znajdują się również bogato rzeźbione stalle dla zakonników.

Z Łądu udajemy się do Ciężenia gdzie znajduje się piękny klasycystyczny pałac z dobrze utrzymanym ogrodem, warto zauważyć że w tym pałacu znajduje się bardzo cenna i największa w Europie kolekcja ksiąg masonów, najstarszą część zbiorów stanowią XVII-wieczne druki różokrzyżowców. Druki XVIII-wieczne liczą kilka tysięcy tomów. Na sam koniec proponuję odwiedzić wieś Unia, jest miejscowością której nazwa nie występuje nigdzie indziej w Polsce, warto odwiedzić opuszczony i malowniczy pałac z pocz. XX wieku, który jako jeden z pierwszych w Polsce posiadał ogrzewanie elektryczne, w miejscowej kaplicy pochowane są prochy właścicieli.

Program wycieczki

Giewartów Jezioro Powidzkie

Giewartów jest to malownicza miejscowość, która leży nad jednym z najczystszych i największych jezior Wielkopolski - Jeziorem Powidzkim. Jezioro jest wspaniałym miejscem do aktywnego spędzania wolnego czasu. Oprócz odpoczynku na piaszczystych plażach można również wypożyczyć sprzęt pływający, popływać na żaglówce lub zanurkować. W Giewartowie znajdują się bazy nurkowe, które zatroszczyły się o ciekawe podwodne atrakcje.

52°22'25"N 17°56'42"E | na mapie:A

Strzałkowo Obóz dla bolszewików

Lata I wojny światowej i późniejszych walk o granice odrodzonej Rzeczypospolitej są już okresem historycznym, o którym czyta się w podręcznikach. A jednak niektóre wydarzenia z tego czasu jeszcze dziś budzą kontrowersje i spory międzynarodowe. Jednym z nich jest sprawa obozu dla jeńców radzieckich pod Strzałkowem (a także podobnego obozu w Tucholi).

Najpierw był tu obóz, który wybudowali Niemcy zaraz po wybuchu wojny. Osadzili w nim ok. 25 tys. jeńców rosyjskich oraz ok. 6 tys. francuskich i angielskich. W 1918 r. jeńcy zostali zwolnieni, ale już wkrótce obóz reaktywowano. Od maja 1919 r. osadzano tu jeńców i osoby internowane z frontu wojny polsko-bolszewickiej oraz walk z Ukrainą o Galicję Wschodnią. Na mocy zarządzenia Ministerstwa Spraw Wojskowych stał się obozem nr 1 i musiał być gotowy na przyjęcie nawet 40 tys. osób. Po traktacie ryskim, który kończył wojnę z Rosją sowiecką, nastąpiła wymiana jeńców, ale obóz nadal funkcjonował - przebywało w nim 6,5 tys. internowanych, a także uchodźcy z terenów wschodnich (również kobiety i dzieci). Ostatecznie przestał istnieć w końcu sierpnia 1924 r.

Obozowe warunki były bardzo trudne. Szerzyły się epidemie tyfusu, cholery i czerwonki - bywało, że zimą dziennie umierało nawet sto osób. W szpitalu, który był przeznaczony dla tysięcy pacjentów, okresowo przebywało nawet 3860 chorych!

Obóz znajdował się między Słupcą a Strzałkowem, po wschodniej stronie skrzyżowania dzisiejszej drogi nr 92 z drogą do wsi Łęczec. Zajmował ogromny obszar o powierzchni ok. 78 ha. Na jego miejscu są dziś uprawne pola. Jedynym śladem jest cmentarz i pomnik zmarłych w obozie. Warto je zobaczyć, choć trudno do nich dotrzeć, gdyż znajdują się 1,5 km na północ od drogi Słupca - Strzałkowo, za doliną niewielkiego strumienia (dojazd kiepskimi drogami gruntowymi).

52°18'23"N 17°51'29"E | na mapie:B

Słupca Układ urbanistyczny Starego Miasta

W 1290 roku książę Przemysław II wydał zgodę na lokację Słupcy na prawie niemieckim. Wywarło to wpływ na rozplanowanie miasta, na który składał się prostokątny rynek oraz ulice krzyżujące się pod kątem prostym. Mimo zmieniającej się z wiekami zabudowy Słupca zachowała pierwotny układ urbanistyczny. Założenie to wpisano do rejestru zabytków w 1956 r. Spacerując po Starym Mieście ulicami wytyczonymi ponad 720 lat temu, możemy podziwiać kamienice oraz domy z XIX i pocz. XX wieku.

52°17'14"N 17°52'16"E | na mapie:C

Słupca

Drewniany kościół filialny św. Leonarda (XVI w.)

Drewniany kościół filialny św. Leonarda (XVI w.).

52°17'02"N 17°52'03"E | na mapie:D

Słupca

Gotycki kościół parafialny św. Wawrzyńca (XV w.)

Gotycki kościół parafialny św. Wawrzyńca (XV w.).

52°17'13"N 17°52'22"E | na mapie:E

Ląd

Cystersi i Słowianie

Fundatorem klasztoru cysterskiego w Łądzie był sam książę wielkopolski Mieszko III Stary, który sprowadził tutaj mnichów z Łekna koło Wągrowca, lecz nie zachował się ani wystawiony przez niego akt fundacyjny, ani żadne materialne ślady zabudowań klasztornych z XII czy XIII w. W 1331 r. opactwo zostało spustoszone przez Krzyżaków, co stało się impulsem do nowych inwestycji w drugiej połowie tego stulecia.

Najcenniejszą pamiątką po epoce gotyku jest zachowana na terenie klasztoru dawna kaplica pw. św. Jakuba Apostoła, ozdobiona ok. 1372 r. freskami przedstawiającymi m.in. scenę odnowienia fundacji przez starostę generalnego Wielkopolski, Wierzbietę z Paniewic. Pod malowidłami dewocyjnymi biegnie fryz heraldyczny, na którym umieszczono 17 polskich herbów rycerskich, należących do rodzin, które obok Wierzbiety przyczyniły się do odbudowy klasztoru. Gotycki jest także kapitułarz, czyli dawna sala spotkań wspólnoty zakonnej, oraz krużganki obiegające wewnętrzny dziedziniec.

W drugiej połowie XVII i pierwszej XVIII w. opactwo w Łądzie zostało przebudowane w duchu baroku. Największą zmianą było całkowite rozebranie starego kościoła i wzniesienie na jego miejscu świątyni, której główną ozdobą są zachwycające freski wykonane przez franciszkanina

Adama Swacha (transept i tzw. mała kopuła) oraz Jerzego Wilhelma Neunhertza (wielka kopuła nawy głównej). Z kilku wspaniałych ołtarzy na uwagę zasługuje zwłaszcza ten w lewym ramieniu transeptu, który w dolnej części ma szokującą galerię przeszklonych relikwiarzy ze szczątkami św. Urszuli i jej towarzyszek, sprowadzonymi do Łądu z Kolonii w 1263 r. W kościele znajdują się również bogato rzeźbione stalle dla zakonników (z ok. 1680 r.), rokokowa ambona, cztery wielkie konfesjonały zwieńczone figurami słynnych biblijnych pokutników i wspaniałe organy, ostatnio przywrócone do pierwotnej świetności.

Po kasacie zakonu cystersów klasztor łódzki był przejściowo użytkowany przez kapucynów, a obecnie mieści się tutaj Wyższe Seminarium Duchowne księży salezjanów. Około 2 km na południowy wschód od klasztoru, na łąkach nadwarciańskich, zachowało się grodzisko wczesnośredniowieczne, które do XIII w. było siedzibą miejscowego kasztelana.

Od 2005 r. muzeum archeologiczne w Poznaniu i lokalne władze samorządowe organizują w Łądzie, na przełomie maja i czerwca, Festiwal Kultury Słowiańskiej i Cysterskiej. Owocem współpracy archeologów i samorządowców jest również zbudowanie tutaj repliki małego grodu słowiańskiego, która pełni funkcje edukacyjne nie tylko w czasie festiwalu i jest siedzibą miejscowej drużyny słowiańskich wojów.

52°12'16"N 17°53'36"E | na mapie:F

Ciążeń Księgi masonów

W XVIII-wiecznym pałacu w Ciążeniu znajdują się największe w Europie, liczące około 80 tys. druków, zbiory masońskie Biblioteki Uniwersyteckiej w Poznaniu. Zbiór pochodzący ze śląskich i pomorskich bibliotek łóż wolnomularskich został odnaleziony i zabezpieczony jesienią 1945 r. w Sławie koło Wschowy. Przewieziony do Poznania, od 1959 r. jest opracowywany w Pracowni Zbiorów Masońskich Biblioteki Uniwersytetu Adama Mickiewicza jako zbiór wydzielony. Stanowi ok. 40%

zbiorów, jakie były w posiadaniu łóż wolnomularskich przed 1933 r. Najstarszą część zbiorów stanowią XVII-wieczne druki różokrzyżowców. Druki XVIII-wieczne liczą kilka tysięcy tomów. Największa część zbiorów pochodzi z XIX i XX w. Większość to publikacje w języku niemieckim, ale są także w językach francuskim i angielskim. W latach 70. ubiegłego wieku zbiory przeniesiono do Ciążenia, gdzie można z nich skorzystać w specjalnie przygotowanej czytelnicy.

Masonika umieszczono w szacownych wnętrzach dawnego pałacu biskupów poznańskich. Budowę rokokowej rezydencji zaczęto w latach 70. XVIII w., a ukończono dopiero na początku XIX w. Pałac wyróżnia piękna ornamentyka elewacji i charakterystyczny wysoki mansardowy dach. Otacza go nastrojowy park, w części ukształtowany jeszcze w XVIII w. Z tego okresu pochodzą tarasy opadające łagodnie ku przepływającej nieopodal Warcie.

52°12'31"N 17°48'22"E | na mapie:G

Unia Zapomniany pałac

Ruiny pałacu z 1914 r. Pałac otoczony jest parkiem z XIX w.

52°18'17"N 17°44'22"E | na mapie:H

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): Sanka, marekpic, ,
marekpic, theguru, iwmali, fot. K. Chojnacki, marekpic

Trasa dodana przez: marekpic

Przewodnik wygenerowany w serwisie
www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone.
Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być
reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny,
mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do
innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie
danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu.
Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:
czwartek 23 maja 2024 11:56:54